09/03/2022

Κύριλλος Μόσχας: «Η ισορροπία είναι πάντα υπέρ της Θείας δικαιοσύνης»

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Μόσχας

Την ακολουθία του Μεγάλου Αποδείπνου τέλεσε το απόγευμα της 8ης Μαρτίου 2022, την Τρίτη της πρώτης εβδομάδας της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας και πασών των Ρωσιών κ.κ. Κύριλλος στον Καθεδρικό Ναό του Χριστού Σωτήρος στη Μόσχα. Στο τέλος της ακολουθίας ο Μακαριώτατος εκφώνησε το παρακάτω κήρυγμα, στο οποίο μίλησε για την πίστη και την εν Χριστώ ζωή, την ευκολία και την άνεση της αμαρτίας, τις ταλαιπωρίες και τη διόρθωσή μας από τον Θεό, τις θλίψεις και το γνωστό ερώτημα «γιατί σ' εμένα»:

«Ο Άγιος Τιχών του Ζαντόνσκ μιλούσε με αυτά τα λόγια για τον ανθρώπινο φθόνο: «**Αν άλλες κακίες δίνουν έστω και μια φανταστική ευχαρίστηση (ικανοποίηση), τότε ο φθόνος είναι μόνο πόνος**». Πράγματι, η αμαρτία είναι επικίνδυνη, γιατί συχνά ντύνεται με ελκυστικά ενδύματα – με σύγχρονους όρους

άνετα, βολικά. Μέσα από τις ευκολίες και τις απολαύσεις είναι πολύ εύκολο να επηρεάσεις τη συμπεριφορά ενός ανθρώπου, και επομένως η αμαρτία συχνά «ενδύνεται» με εύκολα, ευχάριστα και... άνετα ρούχα. **Και οι σύγχρονοι άνθρωποι συνδέουν ένα σημαντικό κομμάτι του χρόνου τους, και κάποιοι από αυτούς ολόκληρο, στοχεύοντας στην επίτευξη της άνεσης, της ευχαρίστησης, της ευκολίας,** δηλαδή **ό,τι υποτίθεται ότι κάνει τη ζωή μας ευτυχισμένη**. Πόσο συχνά, όμως, αυτοί που παρέχουν στον εαυτό τους όλες τις απολαύσεις και τις ανέσεις, που δεν απασχολούν τη συνείδησή τους και την εσωτερική τους ζωή με τίποτα άλλο, δεν βρίσκουν τελικά απλώς απογοήτευση, μια πραγματική τραγωδία! Και ξέρουμε πώς πολύ πλούσιοι άνθρωποι, που απολάμβαναν υλικά οφέλη στο έπακρο, τερμάτισαν τη ζωή τους με τρομερό τρόπο. Επομένως, ό,τι φαίνεται τόσο επιθυμητό, στην πραγματικότητα δεν μπορεί να είναι ο στόχος της ζωής.

Η επιθυμία ενός ατόμου για ευημερία αναπτύσσει πολλές αμαρτωλές κλίσεις, γιατί αν η επίτευξη της άνεσης, η υλική ευημερία, γίνει ο μοναδικός στόχος, τότε όλα τα άλλα πάνε στην άκρη. Και αν η μαζική κουλτούρα υποστηρίζει επίσης τέτοιους στόχους, τότε οι άνθρωποι μπαίνουν σε ένα σύστημα ζωής με ψευδείς κατευθυντήριες γραμμές. Αλλά δεν μπορείς να ζήσεις χωρίς ορόσημα! Κατά τη διάρκεια της ημέρας, ο οδηγός είναι το φως του ήλιου, το οποίο μας δείχνει το δρόμο. Τη νύχτα υπάρχει τεχνητό φως. Αλλά αν δεν υπάρχει φως, τότε δεν υπάρχουν ορόσημα. Οι άνθρωποι που στερούνται την όραση το γνωρίζουν καλά αυτό. Για όλους μας, το αληθινό φως, που δίνει πραγματικές κατευθύνσεις στη ζωή και οδηγεί στους αληθινούς στόχους της ύπαρξης είναι ο λόγος του Θεού. Και δεν χρειάζεται να εφεύρουμε τίποτα – υπάρχει ένας λόγος που δόθηκε από τον ίδιο τον Θεό μέσω των προφητών, μέσω των αποστόλων. Αυτή δεν είναι ανθρώπινη σοφία και όχι άλλη φιλοσοφική διδασκαλία. Το ευαγγέλιο είναι ο λόγος του ίδιου του Θεού, που απευθύνεται σε εμάς. Εδώ είναι η θεϊκή σοφία και οι πιο σαφείς οδηγίες ζωής.

Τι συμβαίνει όμως σε ένα άτομο που δεν γνωρίζει αυτά τα ορόσημα; Είναι πολύ εύκολο και απλό να λάβει οποιοδήποτε φως, δηλαδή οποιοδήποτε ερέθισμα που τραβάει την προσοχή, ως γνήσιο και πολυπόθητο στόχο ζωής. Η πίστη μας δίνει ένα είδος πυξίδας που μας βοηθά να μην απομακρυνθούμε από το μονοπάτι της ζωής, που έχει ετοιμάσει ο Κύριος για εμάς, για να μας οδηγήσει στην αληθινή ευτυχία, στην πληρότητα της ζωής ήδη εδώ στη γη, και μετά στην αιωνιότητα.

Φυσικά, υπό την επίδραση του περιβάλλοντος, υπό την επίδραση των δικών μας σκέψεων, επιθυμιών ή κάποιου είδους φιλοσοφίας ζωής, ο καθένας μας κάνει λάθη

. **Και αν κάποιος δεν έχει την ευκαιρία να διορθώσει την τροχιά της ζωής του, να συνειδητοποιήσει ότι έχει παραστρατήσει, τότε απειλείται με μια πνευματική άβυσσο, τον θάνατο. Και αν αφηνόμασταν στον εαυτό μας, αν ο Κύριος δεν μας έδινε το σωτήριο χέρι Του, τότε δύσκολα θα υπήρχε το ανθρώπινο γένος».**

Εν συνεχεία, ο Μακαριώτατος μίλησε για την εκ Θεού διόρθωση των ανθρώπων και για το γεγονός ότι ο άνθρωπος όταν αντιλαμβάνεται την αδυναμία του στρέφεται στον Θεό. Κατόπιν, μίλησε για τις θλίψεις και την γνωστή ερώτηση: Γιατί σ' εμένα…

«**Την απάντηση στην ερώτηση για την έννοια του πόνου», είπε, «βοήθησε ο Φιόντορ Μιχαήλοβιτς Ντοστογιέφσκι, ο μεγάλος χριστιανός συγγραφέας και στοχαστής μας. Το ίδιο βρίσκουμε στα έργα των αγίων πατέρων. Και η απάντηση είναι ότι: πρέπει να εμπιστευόμαστε αυτό που μας συμβαίνει και να θυμόμαστε ότι μας στέλνονται δοκιμασίες για τη διόρθωσή μας**. **Υπάρχει μια καταπληκτική ισορροπία μεταξύ της θείας δικαιοσύνης και της ανθρώπινης αμαρτωλότητας, και αυτή η ισορροπία είναι πάντα υπέρ της Θείας δικαιοσύνης.** Επομένως, εμείς, οι άνθρωποι που αμφιβάλλουμε, περιτριγυρισμένοι από έναν πολιτισμό για τον οποίο η πίστη στον Θεό γίνεται όλο και λιγότερο σημαντική, πρέπει πάντα να θυμόμαστε ότι η πίστη είναι το αστέρι που καθοδηγεί, είναι η πίστη που βοηθά να ακολουθήσει κανείς το μόνο σωστό μονοπάτι, είναι η πίστη που δίνει δύναμη να ξεπεράσουμε την ασθένεια και τη θλίψη και να θυμόμαστε την παντοδυναμία του Θεού και το έλεος του Θεού σε κάθε άνθρωπο».

Εν κατακλείδι, ο Μακαριώτατος είπε: «Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο, ιδιαίτερα τις ημέρες της Αγίας Τεσσαρακοστής, να ενισχύσει την πίστη μας, να μας βοηθήσει με την προσευχή και τη νηστεία να κάνουμε τα συναισθήματά μας πιο λεπτά και δεκτικά, να δράσει η θεία χάρις, ώστε ο φλοιός της απολιθωμένης αναισθησίας να πέσει από τις καρδιές μας, έτσι ώστε να αποκτήσουμε την ικανότητα να βλέπουμε, να ακούμε, να νιώθουμε πώς ο Θεός είναι παρών στη ζωή μας. Το «Κύριε των δυνάμεων μεθ' ημών γενού» είναι μια προσευχή που πρέπει όλοι να επαναλαμβάνουμε ειδικά αυτή τη στιγμή, ώστε αυτά τα λόγια να ενισχύσουν την πίστη μας και να αλλάξει η ζωή μέσω των αδύναμων προσπαθειών μας, έχοντας τη βοήθεια του Θεού για το καλύτερο. Και ο Κύριος να μας βοηθήσει όλους να εργαστούμε στον τομέα της πνευματικής εργασίας, για τη σωτηρία της ψυχής μας και για τη συμμετοχή στη σωτηρία πολλών. Αμήν».

Επιμέλεια-Μετάφραση: Ευγενία Δίτσα